

DE ANGST ALS VERSCHIJNSEL IN DE HEDENDAAGSE WERELD

BERICHTDIENST

9 juli 1954

Goedenavond vrienden.

De intelligentie begint met de gebruikelijke wekelijkse mededeling dat ook zij niet alwetend zijn en ook zelfs fouten kunnen maken en wij dus zelf na moeten denken en eventueel op- of aanmerkingen naar voren dienen te brengen, dat zuiver persoonlijke zaken buiten het karakter van het werk van de Orde vallen en dat over religieuze opvattingen niet wordt gedebatteerd en vervolgt dan met de "berichtendienst".

De berichtendienst is op het ogenblik nog niet erg sensationeel, we leven nog even in een rustperiode, maar ja, u heeft zelf wel gemerkt, er zijn weer verschillende dingen aan de gang. In de eerste plaats toenemende werking van de natuurkrachten, optreden van radioactiviteit in de hogere luchtlagen, waardoor zeer sterke temperatuursverschillen kunnen optreden. Voor u in Nederland niet zo erg, u heeft n.l. het water vlak naast de deur en dat is een goeie stabilisator. Maar voor verschillende andere gebieden zullen er in de toekomst juist in deze zomertijd, dus ook op het Noordelijk halfrond zeer sterke temperatuursverschillen merkbaar zijn.

In Rusland zijn op het ogenblik verschillende onlusten bedwongen, maar niet zonder dat men alle pogingen tewerk heeft gesteld om ook de mensen een beetje tevreden te maken.

Dat betekent dus in werkelijkheid eigenlijk een kleine zegepraal voor diegenen onder de burgers die niet tevreden zijn met wat er gebeurd is, ook al zijn daardoor naar schatting 30.000 man gedeporteerd, dat betreft dan hele gezinnen. Verder is men op het ogenblik in Polen zover gegaan - ook al door de daar bestaande onzekerheid en het nationalistisch drijven van ondergrondse groeperingen - dat men niet slechts het politiewezen en het leger, maar ook reeds de gewone administratie en het gewone bestuur onder Russisch toezicht probeert te brengen. Met het leger is dat al een lange tijd gelukt zoals u weet, de politie van het begin van de bezetting af, maar nu gaat men dus ook de meer sociale posities, burgemeesters en wat dies meer zij onder Russisch regime stellen. In Oost-Duitsland broeit het een klein beetje, maar er is te verwachten dat binnenkort in Oost-Duitsland een sterk anti-Westerse houding kenbaar zal worden, en dat staat in onmiddellijk verband met enkele grote teleurstellingen die West-Duitsland en vooral wel de premier Adenauer te wachten staan.

Wanneer u dat hoort, dan moet u niet denken: "o wee, nu gaat het Westen verliezen, of "nu gaat het Oosten winnen", daarvan is geen sprake, wel is er sprake van een verandering in de politieke situatie, waarbij weer wat spectaculaire effecten naar voren komen.

In de Verenigde Staten heeft men kortelings proeven genomen zoals u bekend met atoommotoren van buitengewoon klein formaat. Het is mij een genoegen u mede te kunnen delen dat deze praktische, voor iedereen nuttige aanwending van atoomkracht, thans praktisch voor de voleinding staat en dat u in de komende maand - 6 weken - publicaties daarover tegemoet kunt zien. Dat is heel erg prettig, dat we weten dat het niet alleen vernietiging is, maar dat er ook winst te wachten staat, juist van deze atoomsplitsing die zoveel mensen uiteindelijk zenuwachtig heeft gemaakt.

De gehele situatie in Afrika op het ogenblik loopt weer naar een grotere spanning toe. Nadat enige tijd rust is opgetreden, vooral in de Zuid-Afrikaanse gebieden, vrezen wij dat, gezien de daar gevoerde acties - hoofdzakelijk door vreemde machten betaald - binnenkort weer enkele Naturellen-geschillen op de voorgrond zullen komen.

In de Verenigde Staten is op het ogenblik een herleving van de Ku-Klux-Klan in bepaalde staten te wachten, in verband met de non-segregatie beslissingen die getroffen zijn. Wanneer u daarover leest, denkt u dan ook: het is niet de Amerikaan, het is niet Amerika dat hier een bepaalde houding aanneemt, bepaalde demonstraties houdt, maar dat zijn maar enkelingen,

dat is niet een volk, maar dat zijn die paar slechten die er overal tussen zitten, zelfs in Den Haag.

Dan heb ik verder nog een heel aardig bericht, ofschoon het voor u misschien niet zo gemakkelijk te controleren zal zijn voorlopig. Er zijn nu definitief contacten opgenomen met buitenaardse machten. Dit contact wordt o.a. geredigeerd via het Pentagon, Verenigde Staten. Gelijktijdig werd echter voeling genomen met een staat in Zuid-Amerika, Bolivia en met een groepering in Siberië waarvan de plaatsaanduiding op het ogenblik mij niet bekend is. Het is in zoverre interessant, dat hier nu uitdrukkelijk wordt gewezen op de mogelijkheid van buitenaards ingrijpen. Wij vermoeden dat dit op de politieke toestand ook een stempel zal drukken in de komende maanden, n.l. dat grotere zenuwspanningen moeten worden verwacht, vooral eind augustus, september, begin oktober. U moet zich daar dus ook niet al te bezorgd over maken, want het gaat hierom de zenuwachtigheid van de gouvernementen in hoofdzaak, niet van de wereld en de wereldtoestand als zodanig.

Economisch zijn er ook een paar aardige nieuwtjes en dat is n.l. dit: Verschillende oogsten zijn buitengewoon gunstig uitgevallen en dit betekent dat op de wereldmarkt op het ogenblik een ietwat gedrongen situatie ontstaan is, staten die zelf opkopen zijn haast niet meer in staat deze aankopen van regeringswegen op prijs te houden, voort te zetten.

Wij verwachten een langzame daling voor suiker, koren en rijst in hoofdzaak. Dit zijn hoofdvoedingsbestanddelen voor de gehele wereld en wij vermoeden dus dat het wel iets prettiger zal worden in het komende jaar wat de noodzakelijkheden van het leven betreft.

Wat luxe betreft moet u er echter rekenen mee houden, dat dit voorlopig nog wel op blijft lopen. Er is dus nog steeds een tendens van duurder worden. Nou, dan heb ik zo'n beetje het meeste verteld van de berichtendienst, alleen, en dat weet u al geloof ik, nietwaar, dat de reeks van natuurverschijnselen, natuurgebeurtenissen weer toeneemt en dat o.a. enkele magnetische wervelstormen zijn geconstateerd.

Dat zijn zo'n beetje de voornaamste nieuwtjes voor vandaag. Wanneer we nog meer horen, ik vertel het u direct verder, maar ik meen niet dat ik voorlopig veel nieuws meer doorkrijg. Wel hebben we twee of drie ontwikkelingen die we thans zeer ernstig aan het onderzoeken zijn. Ja, per slot van rekening, een voordeel is het als je geest bent, je kunt binnendringen in al die geheime hoekjes van de aarde waar een ander niet kan gaan, zelfs al moet je heel erg voorzichtig zijn om je mond niet teveel voorbij te praten, wanneer je het er over hebt. We hebben op het ogenblik dan een bepaalde economisch-politieke ontwikkeling onder handen, waar we u misschien, heel misschien, de volgende week iets meer over kunnen vertellen. Waarschijnlijk zal het op het kantje zijn en misschien wordt het twee weken.

DE ANGST ALS VERSCHIJNSEL VAN DE HEDENDAAGSE WERELD

Nou, nu hebben we dat verteld en dan wil ik nog eens een ogenblikje gaan spreken met u over "de angst als verschijnsel van de hedendaagse wereld". U zult zeggen: daar is natuurlijk genoeg gesproken over de angst, er is al zo lang getamboerd aan alle kanten, dat het niet nodig is, maar wij zitten er toch maar mee. De mens vandaag de dag wordt gejaagd door spoken, dat weten we allemaal, spoken die opdoemen uit de kranten, uit de radio uit zendingen, de geruchten en zelfs van de praatjes bij het bittertje - als je het tenminste nog betalen kunt - of het kopje koffie, als het ook al niet buiten uw bereik is gekomen, u ziet, angst is eigenlijk op het ogenblik een soort roes geworden.

Iedereen in de wereld is er min of meer mee bezig, ieder heeft zijn speciale angst, ieder zoekt naar zekerheid. Maar zekerheid zoek je niet, tenzij je bang bent. De hele wereld vlucht op het ogenblik voor zichzelf en voor de problemen en ik geloof niet te durven zeggen of te mogen zeggen dat de wereld dat bewust doet. Men heeft er zo'n mooi weefsel van noodzakelijkheid omheen geweven, dat men niet meer spreekt over angst maar over de bittere noodzakelijkheid dat wij ons handhaven, een bittere noodzakelijkheid dat wij verder en verder gaan in ontwikkeling van vernietigingswapens. Het is een bittere noodzakelijkheid dat we sociale zekerheid scheppen. Het is allemaal zo noodzakelijk, ach weet u, eigenlijk is de wereld bang.

En nu moeten we ons eerst even realiseren wat eigenlijk het spooksel is dat iedereen zo ongelukkig vrees aanjaagt. Is de mens bang voor buitenaardse machten? Wel nee, daar hoor je maar heel weinig over. Is de mensheid dan bang voor de machines? Men zegt het, maar het is niet waar. Is de mensheid bang voor de wereld? Als de mens bang was voor de wereld dan zou het leven er nog anders uitzien. Nee, de mensheid is bang voor de mens.

U bent allemaal een beetje bang voor uzelf, voor uw buurman en vooral van die mensen die u niet kent. De mensheid heeft de factor, grote onbekende gekregen, men weet niet meer waar men aan toe is en in een wanhopig zoeken klauwt men aan alle kanten bij God en bij de heidenen, overal waar je het maar vinden kunt, in de kerk, op het stadhuis, in de vakvereniging. Hoe kunnen wij deze angst kwijtraken? Nou ja, dat zou allemaal heel aardig zijn, wanneer niet iedereen zo bang was. Maar iedereen is bang. "U niet", zegt u? Nou, ik weet het nog zo net niet, ik denk dat u zo'n klein beetje somber kijkt als u hoort over atoombommen en over natuurrampen en als wij spreken over een moeilijke tijd die gaat komen.

Ach vrienden, we durven het haast niet meer te doen. Weet u waarom? Omdat u er zulke fantastische zorgenverhalen van weeft. Men zegt: ja, een rode vloed die om de wereld.... O, maar dat wordt een bloedbad over heel Europa. Wanneer wij zeggen: "krachtmeting tussen staten", dan ziet u de hele wereld al platgebombardeerd, één dode radioactieve massa. Waarom eigenlijk? Zeggen wij dat dan? Nee. Maar waarom zegt u het dan, waarom denkt u het dan? Omdat u daarvoor zo diep in uzelf bang bent, dat is de hele kwestie.

De angst is een kenteken van de wereld van vandaag, omdat de mensheid zelf de moed niet meer heeft om het leven tegemoet te treden. De mens zegt: och, wat voel ik me eigenlijk bekrompen en nietigjes, laat ik het op papier zetten en me door papier laten regeren, ja, ik kan het zelf niet, laat ik een machine maken die het voor me doet, want ik zou eens mogen falen. De wereld is zo bang om te falen en te mislukken - arme wereld, arme mensheid - dat ze gewoon niet meer durft. En dat is natuurlijk een fataal punt. Wanneer we nu aan alle kanten berichten gaan verzamelen en ik geef toe, berichten die u soms ongerust maken, want ik weet dat onze berichtendienst u heus niet altijd alleen maar reden tot vreugde geeft.

Nou ja! Ik krijg hier tussen twee haakjes nog even de berichtendienst door, ik zal het er meteen tussendoor werken - ofschoon we natuurlijk zo nu en dan wel wat goeds kunnen vertellen. Ik hoor bv. net, dat een aantal proeven met een nieuw serum, speciaal tegen de verwekking van kinderverlamming, succes schijnen te hebben. Het schijnt dat men hier te doen heeft met een soort levende proteïne en men heeft een reagens gevonden, een stof waarop zij reageert en waardoor zij niet geheel onschadelijk maar toch veel milder wordt van aanvalskracht en daardoor door het lichaam beter kan worden doorstaan, erg prettig.

Maar enfin, daar heb ik het nu verder ook niet over, dus we gaan door met het verhaal zelf.

U weet dat het afweermiddel er is. Als er morgen een epidemie komt van kinderverlamming, dan weten we toch dat er een hoop... Denk erom, ik zeg niet dat hij komt, hoor. Ja, voor diegene, die daar ineens zo pessimistisch denkt, ik zeg niet dat er een epidemie van kinderverlamming komt, ik zeg "stel", omdat het toevallig zo past in het betoog.

Kijkt u eens, wanneer dat komt, dan bent u ook bezorgd en bang en hoe meer er komen, hoe meer bezorgd u wordt. En al weet u nu duizend keer dat er goede afweermiddelen tegen zijn, u blijft toch heel erg voorzichtig en heel erg bang, u vertrouwt nog niet zo op die nieuwe geneesmiddelen. Nou ja, goed, uw goed recht. Uiteindelijk er zijn andere middelen die beter zijn, dat weten we wel, alleen de meeste mensen passen ze niet toe, of ze kunnen ze niet toepassen. Maar er zijn toch krachten op deze wereld waar je wel vertrouwen in kunt hebben. Wanneer u helemaal geen vertrouwen heeft in ons, waarom komt u dan hier, vertelt u dat eens. Alleen om wat nieuws te horen? Alleen nu maar om weer eens een keertje een beetje bijgespijkerd te worden wat kennis betreft of wat geloof betreft, of om een avond gezellig uit te zijn? Dan heeft het geen nut, u moet ergens in geloven, anders was u niet hier. En omdat u ergens in gelooft, moet u ook ergens in kunnen vertrouwen. Wat helpt het mij als ik zeg: ik geloof in God maar ik vertrouw Hem niet. Dan zou het beter zijn wanneer ik niet in God geloofde, dan zou ik misschien op mezelf durven te vertrouwen, begrijpt u?

Er zijn krachten, dat hebben we al zo vaak gezegd, op de wereld die ten goede werken, er zijn zoveel krachten in uw eigen kleine landje die steeds maar weer werken naar beter, verstandiger, edeler, redelijker. En dat is nou maar een heel klein, heel klein stukje van de aardbodem. En overal vinden we die mensen. Mogen we niet vertrouwen daarin? Moeten we pessimisten blijven, vrienden, moeten wij zeggen: de wereld gaat onder, moeten wij ons mee laten slepen in de waanzinnige hetze van angst en spanningen en de vlucht voor het probleem,

waar de wereld zich op het ogenblik zo door kenbaar maakt voor ons? Ik geloof toch niet, nietwaar? Er zijn toch dingen waar je op kunt vertrouwen. Ten eerste hebben we het grote: God. We kunnen op God vertrouwen. Als we die niet meer kunnen vertrouwen, nou ja, dan is het hele leven nutteloos. Ten tweede, u gelooft toch in de machten van de geest? Denkt u dat die alleen maar te wantrouwen zijn, dat die helemaal niets doen?

Ja, maar vrienden, wij werken toch voor u. Wij proberen het toch met al onze geringe middelen om elke keer weer u een beetje kracht te geven, een beetje vrede. En daar laten we ons niet bij storen door lawaai, door niets! We proberen u te dienen zo goed we dat kunnen, en dat doen we heus niet in een zaal, dat doen we overal en we zijn maar een heel klein groepje. Er zijn miljarden en miljarden geesten en die proberen u ook allemaal te helpen, maar dat kunnen ze vaak niet, waarom? U bent te bang om ze te vertrouwen. En dat is nu precies hetzelfde bij diegenen die overgaan en die vluchten in de duisternis. Arme mensen, ze hebben geen vertrouwen in de dood, zomin als ze vertrouwen hadden in het leven en daarom wordt het zo bitter en zo somber en duurt het zo lang voordat je wat voor ze kunt doen.

Op het ogenblik is de wereld rijp voor een geestelijke en ook economische omwenteling. Dat duurt zo lang niet meer, er zijn hele nieuwe dingen aan het gebeuren. De mensheid verandert, niet omdat de mensheid nu op het ogenblik zoveel geweld gebruikt, niet omdat bepaalde bevolkingsgroepen machtig zijn geworden en andere hun macht steeds meer verliezen, dat heeft er niets mee te maken, de mensheid zelf ontwikkelt zich. En daarom is het zo dwaas om in deze tijd bang te zijn. Ja, ik vang daar weer een gedachte op, nou ja, dat is goed zeggen, maar als er eens een atoombom valt of als ze op je schieten, dan zul je wel anders praten. Nee, waarom zou ik? Die dingen die zijn allemaal zo voorbijgaand en die kunnen uiteindelijk zo weinig in de realiteit geplaatst worden van deze wereld, dat ze alleen maar dreigende schaduwen zijn. Uw wereld is geen wereld van atoombommen op het ogenblik, uw wereld is geen wereld van legers die oprukken, is geen wereld van mensen die klaar staan om elkaar als verscheurende dieren naar de keel te springen, dat denkt u misschien, maar dat is niet zo. Integendeel, u hele wereld bestaat op het ogenblik uit mensen die langzaam, in een nieuwe levensgang met de nieuwe levensstandaard worstelend als het ware, andere waarden erkennen, waarden die duizenden jaren geleden misschien eens bestaan hebben, maar lang verloren zijn gegaan. In China bloeit iets op van een nieuwe grootheid. Europa maakt geestelijk op het ogenblik een renaissance mee die zich binnenkort ook artistiek zal moeten uiten, die overal zich moet uiten, politiek-economisch, dat gaat niet anders, vrienden. En dat is iets, dat mogen we nooit uit het oog verliezen. We maken niet mee een ondergang, we maken mee een hergeboorte.

Wat betekent dan de angst in deze wereld? Ja, nu ben ik eigenlijk aan het hoofdpunt van mijn betoog gekomen, want daar gaat het om. De mensen zijn bang voor zichzelf, heb ik gezegd, maar waarom? Omdat de mens deze verandering, die in zijn eigen psychisch leven op het ogenblik zich afspeelt, niet begrijpt. Men kan de verandering in de wereld, in de gebruiken niet verwerken, men wil het oude terug. O, er zijn er zoveel die verlangen naar vóór de oorlog, zoals men vroeger verlangde naar de tijd van de trekschuit, zoals we misschien nog vroeger hebben gezegd: ja, sedert ze pijl en boog hebben is het toch maar ellendig geworden op de wereld, toen we nog met knuppels vochten, toen was het wat. Bang voor iets nieuws, vrienden, bang voor iets nieuws in uzelf, bang voor iets nieuws in de wereld. Daarom bent u zo angstig, zo gejaagd. U durft het oude niet los te laten en daar zit het grote probleem.

Een mens moet leren afstand doen van dingen, dingen die waardeloos zijn. Een maatschappij, een beschaving, een menselijk hart, een geest mogen niet zijn de rommelzolder volgeladen met oude ongebruikte dingen, die zo nu en dan nog eens een keer worden bekeken om te zeggen: nou ja, het is toch eigenlijk niets meer, maar o wee, wanneer de voddeman komt en zegt: "ik zal die zolder opruimen", dan zeggen ze: o ja, die lamp is nog van tante Fien, die kan ik niet missen, en in die krant daar staat misschien nog iets in wat ik wil lezen en ja, daar die kist met die oude schoenen, ik zal toch wel eens een keer een hak nodig hebben, daar zitten nog goeie hakken bij, laat die nog maar staan en dat rolletje zijde, ach je kunt nooit weten hoe het te pas komt. Kent u die mensen? Ja, wel eens meegemaakt, hè? Ja, zo bent u nu geestelijk precies hetzelfde. Op het ogenblik wordt er tegen u gezegd door de grootste voddeman van alle tijden, de tijd zelf: tijd voor zolderopruiming, vrienden. Je moet een hele hoop denkbeelden die je in je hoofd had prijsgeven en je moet afstand doen van een hele hoop herinneringen "dat dát zo goed was", want het kan zo niet meer, je moet al die ouwe rommel over boord gooien. Ik neem het mee en nu staat u op het ogenblik tegen uzelf en tegen de tijd

te redeneren dat dit toch eigenlijk niet mag, en dan bent u bang dat u dadelijk die gummihak tekort zult komen uit dat schoenenkistje, terwijl u misschien morgen plastic hakken kunt krijgen en nooit meer aan rubber zult denken. Ziet u dat het dwaas is? Het is erg dwaas om bang te zijn alleen maar omdat de dingen veranderen. En als u zo dwaas bent, dan zeg ik: "het is toch zeker niet dat u het niet weet", en dan bent u schuldig tegenover uzelf.

Niet alleen tegenover de wereld, maar tegenover uzelf, persoonlijk, want de mens die zijn leven vergalt, die zijn leven bitter maakt door angst, die verliest zoveel. Die verliest al dat zonnige, dat vrije, dat vrolijke, dat toch in het leven de mens kan dragen. Het leven is de mensheid niet gegeven om met een somber gezicht te gaan zitten: o, en wat gebeurt er nu morgen weer, en dan krijg ik die rekening, en dan moet ik die belasting betalen, o, wat is het toch verschrikkelijk om te leven. Daar leef je niet voor, u leeft er niet voor om te zeggen: "ja, en nu moet je die zien wat die doet en nu moet je die zien die dat doet" daar bent u niet voor op deze wereld, u bent hier om zelf goed en vreugdig en gezond te leven en anderen een goed, vreugdig, gezond leven mogelijk te maken. Dat kunt u niet met die angst, dat kunt u niet als u over elke kleinigheid blijft disselen (zeuren; Red.) en scharrelen met de tijd, tot er geen tijd meer is.

Ja, zo heeft u het waarschijnlijk nooit bekeken, u heeft gezegd: wij zijn bang voor de wereld, voor de mensheid. Nee, u bent bang voor een bezit wat u vreest te verliezen, een bezit dat u misschien erg dierbaar is, maar de herinnering kan men u nooit af nemen.

Onthoudt u dit: alles wat u heeft meegemaakt in uw leven wat voor u van waarde was, wordt voor een deel door de werking van de gevoelens en het samenwerken van lichaam en geheugen tot een deel van de geest en die geest bestaat lang voort wanneer dat lichaam weg is. En dan heeft u de tijd, dan bent u als het ware een oudje dat rustig in het zonnetje mag uitrusten en bladeren in het fotoalbum van het verleden. Maar nu nog niet, ook niet al bent u nu toevallig pas 74 jaar geworden. U leeft op aarde, uw taak is om zelf zo gelukkig en gezond mogelijk te leven, maar voor alles, anderen een gelukkig en gezond leven mogelijk te maken, en dat kunnen we niet wanneer we met onze angsten voor een klein verliesje, een grote vernieuwing in de weg staan. Begrijpt u?

En gelooft u mij, die vernieuwingen liggen niet in de bestaande politieke verhoudingen of partijen besloten, maar in het gehele leven, streven van de mensheid zelf. En daarom mogen we niet bang zijn, daarom mogen we zelfs geen angst hebben, niet voor radioactiviteiten en niet voor atoombommen en niet voor alle andere sprookjes die de wereld nu eenmaal zo druk bevolken op het ogenblik, want God heeft de mens geschapen en de mens zal voor zichzelf een wereld creëren, dat is de wil van de Schepper. Wij mogen noch God noch de mens wantrouwen. Wij moeten handelen naar ons beste weten, met de groots mogelijke vreugde door het leven gaande, vinden de grootst mogelijke bewustwording en waarheid, zonder aarzeling, zonder angst, zonder ook vooral haat. Wanneer we dit doen, vrienden, dan zijn we verder. Nou, nu heeft u van mij eens een aardig betoog gehoord en daar zal niet veel over te vragen zijn denk ik zo. Wanneer u dus toch nog tot de conclusie komt dat er een vraag te stellen is over mijn redevoering, nou dan doet u dat aan de "vragenrubriek" die zeer zeker daar antwoord op kan geven. Ik moet nu afscheid nemen en ik geef u over aan de volgende spreker die een onderwerp naar uw eigen keuze voor u zal behandelen. Goedenavond.

DE GEESTELIJKE ONTWIKKELING VAN DE MENS (vervolg)

Goedenavond vrienden.

Ik mag dan nu een onderwerp naar uw eigen keuze gaan behandelen en ik ben erg nieuwsgierig wat dat is. Vertelt u het maar eens.

Reactie: Leiding. Ja, vriend, we hebben verleden week uit de zaal een onderwerp gehad en daar bent u enigszins mee gevorderd doch is niet geheel afgehandeld. Voortzetting zou hierop volgen. Het onderwerp luidt: Zou u iets kunnen vertellen over de geestelijke ontwikkeling van de mens vanaf het tijdstip dat hij de mogelijkheid heeft tot ethische beschouwing over te gaan. Een en ander afhankelijk van zijn karaktervorming en het

milieu waaruit hij voortkomt. Zou u ten opzichte hiervan willen bespreken: a. de bewustzijnsgraden, b. de beïnvloeding van vreugde- en leedemoties, c. de openbaring van zijn deelgenoot zijn in de Goddelijke Harmonie, d. het zich in vrijheid overgeven of oplossen in de Goddelijke Harmonie. Nu bent u gekomen t/m a. de bewustzijnsgraden.

Spreker: Ja, die heb ik niet behandeld, dat was een ander, vandaar dat ik eventjes, laten we zeggen, lichtelijk in de war ben. Maar ja, waar een ander het breiwerk heeft laten stilstaan, heeft laten liggen, hoop ik, zonder teveel steken te laten vallen, zal ik het maar opnemen.

Wanneer wij spreken over de mens, dan zijn het natuurlijk vreugde en leed vooral die ons meteen treffen. Een mens leeft eigenlijk niet wanneer hij niet blij is en droevig, zoals ze het in het Duits zo leuk zeggen: "Himmelhoch jauchend, zum Tode betrübt". De grenzen van het bestaan: vreugde en leed. En als je het zo eerst eens bekijkt, dan zeg je: nu ja, per slot van rekening, er is veel vreugde en veel leed, lichamenlijk. Maar dat is nu gek, dat is eigenlijk niet waar. De mensen denken dat wel, maar daar mankeert nog wel wat aan.

Wanneer de mens eenmaal zo'n beetje zo rijp is geworden dat hij zichzelf gaat beoordelen, dan gaat hij wel over zichzelf zeggen: "o, wat heb ik een pijn", of hij gaat zeggen: "o, wat ben ik gelukkig", maar wat hij daar zegt is eigenlijk niet helemaal waar. Pijn kun je maar hebben tot een bepaalde graad en als je daar overheen komt, dan heb je geen pijn meer, dan is het afgelopen, meer pijn kun je niet verdragen. Vreugde? Nou, er zijn mensen die zijn zo blij dat ze flauwvallen, omdat ze niet meer vreugde, niet meer extase kunnen verdragen.

Niet dat we dat nu vaak tegenkomen, maar ja, we zullen maar zeggen: dat ligt aan het feit dat er zo weinig vreugde in de wereld is. Dus, wat is eigenlijk vreugde en leed? Ik geloof dat we dat het beste omschrijven wanneer we zeggen: vreugde zowel als leed zijn a.h.w. de psychische reacties op fysieke of psychische omstandigheden. Waarbij u dus merkt, dat ik vreugde en leed helemaal in het bewustzijn en in de geest verleg. Een dier kan blij zijn, maar dan is het een onmiddellijke associatie met een lichamenlijke ervaring, heeft geen bijzonder lange duur en is zo weer vergeten, smart zowel als vreugd. Bij een mens niet. Een mens die verdriet heeft gehad, die kan daar soms heel gezellig een jaar later nog aan denken, misschien tien jaar, twintig jaar later. En iemand die een grote vreugde heeft gehad die kan soms ook nog jaren later daar kracht uit putten. Toch is de werkelijkheid van vreugde en leed allang verschoven, dat is niet meer zo, helemaal niet meer. Waar zit dan de zaak?

In de eerste zit het natuurlijk in het bewustzijn, het stoffelijk bewustzijn. Vreugde en leed staan in onmiddellijk verband met lichamenlijke reacties, maar die reacties komen tot stand via een ervaring. Een ervaring is een waarneming van prikkels door het zenuwstelsel, die worden overgebracht naar de hersens, daar gesorteerd, om vervolgens wederom als reactie in het lichaam geprojecteerd te worden. Het is begrijpelijk dat, naarmate de geest dus gevoeliger wordt, de geest meer bevat. Bijvoorbeeld, uw geheugen, nietwaar, u kunt een groot aantal fijne indelingen maken, vroeger kon de mens dat niet. Hij wist wel iets over zichzelf, maar niet zoveel. Zo is dus het vermogen tot vreugde en tot leed veel groter geworden.

Die oude man daar, die vroeger ergens in de oertijd begraven werd en werd opgegraven met een valse kaak - u weet wel, hoe heette hij, de "Piltdown Man" - die was zeker niet zo gevoelig op vele punten als u het op het ogenblik bent, die nam de zaak meer "matter of fact", hij bekeek de zaak zoals zij was. U doet dat niet, u droomt. En nu weten we dat dromen één van die dingen is die direct in verbinding staan met het onbewuste leven van de mens en daarvan is weer een voornaam deel: de geest. Wanneer wij dus zeggen "vreugde en leed in een mens", dan zeggen we eigenlijk ook "de mogelijkheid tot bewustwording en ervaring van de mens". Hoe meer je vreugde kent in je leven, hoe meer je smart kent in jezelf, hoe groter de mogelijkheid wordt om smart en vreugde te ervaren. Dat gaat tot een bepaald punt. En nu weet u wel, er zijn natuurlijk momenten dat de mens aanneemt dat het niet verder meer kan gaan.

In de oude legende spreekt men over de smart versteende Niobe (dochter van Tantalos; Red.). Ja, Niobe die was van smart versteend, omdat ze het niet meer verwerken kon, lichamenlijk. Maar geestelijk? Daar staat niets over in. De grenzen van de geest zijn veel groter dan die van de stof ooit zullen kunnen zijn, en daardoor leren we eigenlijk licht en schaduw in heel veel fijne varianten te zien. De eenvoudige mens die pas leert zichzelf te bezien, ach, die gaat uit van het standpunt wit en zwart, hij zegt: dat is plezier en dat is verdriet. Punt. Dat is eigenlijk een hele goedkope foto van het leven, waarin maar heel weinig schakeringen tot hun recht komen. U kunt er de vorm van herkennen, maar ja, dat is ook alles.

Nu komt de mens, geestelijk bewust, zichzelf beoordelend, daardoor een beter oordeel hebbende, ook voor wat buiten hem is, tot een zeer groot aantal graden en vreugde. Dan krijgen we als het ware een kunstfoto. Die foto die wordt in heel veel verschillende tinten grijs gecomponeerd en doordat al die verschillende punten er zijn, krijg je een vollediger beeld, waarin de details meer tot hun recht komen, waar je wat meer diepte in gaat zien.

Dus men ervaart meer in hetzelfde ervaren - als u weet wat ik bedoel - je beleeft één punt, maar omdat je de details zuiverder gaat begrijpen en zien is het net alsof je veel meer krijgt daaruit. Je ziet niet alleen maar één of twee punten, je ziet het geheel en je ziet dat mooi en zuiver en duidelijk en dat is erg prettig. Maar dan is de mens er nog niet. Dan komt hij op een moment zover dat hij is staat is niet alleen meer grijzen te zien, zijn geestelijke ogen gaan open, hij ziet niet alleen meer het beeld, maar hij ziet ook wat ervan uitgaat, kleuren en dat is voorlopig nog kleurendruk. Dus u bent nu al in staat om heel wat meer vreugde en smart te distilleren dan voordien. En nu komt het grote moment, u wordt zich geestelijk bewust, u zegt: achter alle uiterlijkheden - dat weet ik nu door mijn beleven van de dingen - daar zit wat anders. En nu komen we tot het eerste kunstwerk van het leven.

Door vreugde en smart wijs geworden gaat de mens zijn eigen visie van het Goddelijke in het leven creëren, hij wordt een schilder, hij geeft niet meer een beeld van het leven aan zichzelf maar een schilderij. En zo zouden we kunnen zeggen: de eenvoudige mens dat is een soort krant als hij overgaat, daar staat een verslag in wat er gebeurd is met zwart-witfoto's. En dan komt er een tweede mens, die is al wat verder, die is een weekblad geworden met koperen diepdruk-gravures. Of hebben we daar tegenwoordig wat anders voor? En dan komen we weer een eindje verder en dan krijgen we al iemand die geeft al kunstdruk, hij gebruikt dus als het ware een fijnere ondergrond, zijn eigen wezen is meer verfijnd, esoterisch beschaafd. En daar gaat hij dan, veel fijner dan de anderen, de lijntjes op tekenen, daar komt diepte in.

Weet u - als u een vergelijking wilt hebben - denkt u dan maar eens aan een foto die in sepia (in bruin afgedrukt; Red.) afgedrukt wordt op wit kunstdrukpapier. Daar heeft u een aardig voorbeeld. Het is al net of daar wat kleur in komt. En dan komt er eentje, dat is een boekwerk, u weet wel, zo'n boekwerk over een museum, vol met allerhande werkelijke kunstwerken al, maar het zijn nog reproducties.

Dat is op het ogenblik ongeveer het gemiddelde standpunt van de mens die zich geestelijk bewust is, hij is nog niet in staat om een volledig zelfstandige interpretatie van het Goddelijke, geuit in de wereld, te vormen, maar hij is wel in staat om de weergave van anderen zo te begrijpen en weer te geven, dat hij daardoor toch al veel dingen van waarde in zich draagt. Ja, misschien, dat hij al begint om te kopiëren. Hij gaat voor zichzelf niet alleen zeggen: "o, wat is dat nu allemaal mooi, dat dit zo is en wat vind ik het prachtig dat dit nu zo gezegd wordt", hij zegt: "ach, ik kan dat niet anders doen, ik moet dat na gaan schilderen, na gaan tekenen, ik moet diezelfde kleuren vinden, diezelfde uitdrukking" en als je op dat punt bent, dan ben je een goed Christen, dan ga je dus het grote voorbeeld, dat je gekregen hebt, namaken.

Maar dan komt er een moment, dan zeg je tegen jezelf: hé, nu heb ik dat aldoor nagemaakt, daar mankeert iets aan, ik weet niet wat, maar dat ben ik niet, dat is in die andere tijd en die andere omstandigheden goed geweest, maar voor mij moet ik dat gaan variëren, ik wil die geest vasthouden, maar ik wil het werk op mijn manier uitdrukken. En dan ga ik experimenteren. En op den duur dan wordt je zelf de schilder, eerst de leerling die schildert in de stijl van, laten we zeggen bv. Tintoretto, die had er veel, die had veel leerlingen, en die schilderden allemaal zo'n beetje in zijn stijl, die hadden dezelfde lichten, dezelfde waters, dezelfde penseelvoering. Zo begint u ook, maar hoe meer je zelfstandig wordt, hoe rijper je geestelijk wordt, hoe groter je mogelijkheden worden om vreugde en smart te ervaren, dus ook hoe groter verschillen je merkt. En dan merk je op een gegeven moment: hé, voor mij ligt de nadruk in het leven op wat anders dan voor diegenen die mij voorgegaan zijn, ik kan dat niet zo precies bekijken, er is wat anders, ik moet dat zó doen, niet dáár het hoogtepunt van maken, maar dat ding dát is voornaam. U gaat geestelijke ontdekkingsreizen doen en dat ligt allemaal vast in die geest.

En als u dan zo eindelijk overgaat - want op aarde heb je daar meestal de tijd niet voor om zoiets te bekijken - dan ga je bladeren. En nu ontdek je dat je eigenlijk een hele kostbare schilderijengalerij hebt. En elk van die beelden is niet alleen maar voor u een herinnering of dat is een reproductie, nee, dat is een beleven. Elke keer wanneer je dat ziet dan komt er stemming en gevoel in je op. En op den duur heb je zoveel van die schilderijen en van die

beelden, dat je kunt zeggen: ja, nu begin ik iets te begrijpen van een grote gedachte, want in elk van die vreugden en smarten, elk van die belevenissen die ik heb vastgelegd, daar zit een bepaalde drijvende kracht in, die kracht kan ik niet uitbeelden.

Dan ben je net als de componist of de schilder die droomt van een volmaakt meesterwerk, en als hij het dan gedaan heeft, dan zegt hij: nee, laat ik het maar weggooien want het past niet, ik had het zo mooi en ik kan het nog niet weergeven, maar dat komt wel. Maar dan ontwaakt dus bewustzijn van het Goddelijke. Dat heb je alleen te danken aan het feit dat je erg zwaar lijden kent en erg diepe vreugde. Hoe groter de wereld die je met je vreugde en met je smart omvatten kunt, hoe rijper je zelf wordt, hoe groter je lichamelijk, hoe groter vooral ook je geestelijk bestaan. Ze zeggen wel eens: een genie is de rand van het geniale. Laten we dan zo zeggen: een bewust mens is voor zijn medemensen de rand van het waanzinnige, dat die zoveel ziet wat een ander niet ziet, zoveel beleeft wat voor een ander ondenkbaar is, dat men hem eenvoudig niet meer begrijpt. En er bestaan gevaren dat hij overslaat in het volledig onbegrepen en dan zeggen ze: ja, die is gek geworden. Erg treurig. Maar aan vreugde en leed heeft de mens toch uiteindelijk te danken dat hij zover gekomen is. En wanneer er op de wereld een volmaakt geluk zou kunnen zijn, mensen, zo iets van:

Heerlijk, langzaam verglijden de dagen,
Ik hoef niet te bedelen, ik hoef niet te vragen,
Want alles, ziet, het wordt mij gegeven.
Zo glijdt mij voorbij het vredige leven.

Dan, o jeetje, jeetje, dan heb je niets. Weet u, iemand die achter een horretje zit en naar het leven kijkt, die zal nooit werkelijk leven, die zal niets mee kunnen nemen, want wat de buurman doet, daar heb je niets aan, wat gebeurt op de straat dat zegt je niets. Wat er op het wereldtoneel gebeurt, ach, het betekent zo weinig. Al die dingen daar heb je voor jezelf niets aan, of ze moeten verbonden zijn met iets, met iets in je eigen leven, waardoor je er een uitdrukking aan kunt geven, kunt zeggen: ja, ik zie bv. als een moderne kunstenaar op het ogenblik deze wereld als een duisternis, schimmig, vaag met diepe donkere blauwe en vuilgrijze bruine tinten overal, met een enkele schaduw die er doorheen sluipt, pikzwart, maar in de verte zie ik als een soort onbepaalde vreemd gevormde ring, het licht van een toekomst. Ik zie iets, ik ben op het ogenblik in het lijden, maar ik zie dat er vreugde kan komen.

Ja, en dan heeft u wat geleerd uit het leven, dan wordt u geestelijk bewust, want alleen diegene die diep leed en een diepe vreugde heeft gekend in zijn aards bestaan, die is in staat om werkelijk volledig in onze wereld te leven. Die kan daar scheppen met zijn geestelijke vermogens, kan daardoor alle wijsheid die misschien nog niet begrepen werd op aarde, voor zichzelf realiseren. En wanneer er een volgende fase komt van bestaan, dan ben je klaar, dan ben je gewapend, dan ben je geestelijk een vrij mens geworden, omdat je hebt leren lijden en een grote vreugde hebt leren kennen, kun je op een gegeven moment zeggen: ja, dit ken ik, dit is voor mij oude koek, dit hoef ik niet meer te beleven, daar doe ik afstand van. Begrijpt u? En zo is voor het geestelijk vooruitgaan van de mens toch wel in alle vreugde en alle smart een groot, heel groot geschenk. En als er iets is waar je om moet bidden - als jullie tenminste willen bidden - dan is het heus niet: "God, geef me nu alstublieft alles wat ik hebben wil", maar dan zou je moeten bidden: "God, geef mij de kracht om in grote vreugde en grote smart nooit te vergeten dat ik een deel van Uw schepping ben en dat ik tegenover die hele schepping verantwoordelijkheden heb". Wanneer je dat doet, dan heb je werkelijk het ware van de wereld te pakken, het grootste van een mens.

Nou, nu heb ik er ook een klein stukje van behandeld, want ja, als we dat allemaal af moeten gaan rafelen nou, dan ben ik bang, mensen, dan zitten jullie om twaalf uur hier nog, nietwaar? Dan krijgt de leiding van jullie op zijn duvel, ik krijg van mijn baas op mijn duvel, en het medium ligt zo ongeveer op apegapen. En dat willen we nou toch wel voorkomen, nietwaar? Want, al is het voor mij een grote vreugde om tot u te spreken, gelukkig is het geen smart voor mij om van u te scheiden, want ik heb nog wat anders te doen wat ik ook prettig vind.

Ik leef in een prettige wereld, maar ik moet toch altijd rekening houden, ook in die vreugde, met alle anderen. En ik zou zeggen: doen jullie hetzelfde, dan zul je merken dat de geestelijke bewustwording van de mens, juist door vreugde en smart, zo groot wordt, dat je dan een hele hoop geluk kan hebben dat eigenlijk boven vreugde en smart uitgaat, omdat het is een innige tevredenheid in jezelf met het leven, met het zijn.

Nou en daar laat ik het dan maar bij. Ik zou zeggen, beste vrienden: gaan jullie maar pauzeren, ik geef het medium vrij en na afloop van de pauze krijgen jullie de "vragenrubriek". Dus dan zien we elkaar misschien een volgende keer, als tenminste degene die me nu voor het onderwerp op heeft laten draaien, dan niet weer aan de beurt is om het te vervolgen. Goedenavond allemaal.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

"Vragenrubriek". Persoonlijke vragen zijn uitgesloten, verder kunt u alle vragen naar eigen keuze en smaak stellen. Wanneer we niet in staat zijn een onmiddellijk of een behoorlijk antwoord erop te geven, zullen we trachten dat antwoord toch nog te vinden, maar het kan zijn dat het antwoord op zo'n vraag wordt uitgesteld. U gelieve daarmee rekening te houden. Mag ik u thans verzoeken om over te gaan tot het stellen van de eerste vraag?

Vraag: De eerste spreker had het over de buitenaardse geesten die al op enige plaatsen hier op aarde hun werk doen. In verband daarmee sprak hij over een zenuwspanning. Wat bedoelt hij daarmee en hoe is het verband daartussen?

Antwoord: Dat is een onderwerp dat u in de loop van de eerste onderwerpen ook nog zeer zeker uitgebreid behandeld zult krijgen. Ik zal echter trachten om, wanneer tijd overblijft, een korte beschouwing er over te geven.

Vraag: Zou u in het kort de ontwikkelingsgang van uzelf kunnen weergeven, na uw laatste overgang van deze aarde?

Antwoord: Ik wil het proberen, ofschoon ik eerlijk gezegd dit onderwerp wel iets persoonlijk vind. Kort en goed: op aarde ben ik geen brave jongen geweest. Toen ik over ging heb ik enige tijd, waarschijnlijk volgens uw aardse begrippen ongeveer een 20 jaar doorgebracht in, wat men noemt, half duister, dus zoekende naar iets waarvan ik wist dat het er was, zonder het te vinden. Daarna kwam ik tot de ontdekking dat er wezens rond mij waren - tegenwoordig dan mijn vrienden - die mij er toe brachten om met een andere blik als het ware de wereld te beschouwen. Hierdoor gewon ik dan een grote beweeglijkheid voor mijzelf en kon ik langzaam maar zeker een zekere vrede vinden. Deze vrede heeft weer enige tijd geduurd - ik schat volgens uw opvattingen ongeveer een jaar of 50 - daarna ontdekte ik dat ik uitgerust was en was er in mij de behoefte tot dalen weer aanwezig. Deze uitte zich in het begin door leren, ik heb zeer veel geleerd, en ook deze periode kunnen we dan ongeveer op 70 jaar stellen.

Na deze periode van leren ben ik langzaam maar zeker aan het werk gegaan, in hoofdzaak in dezelfde sfeer waarin ik eerst vertoefd heb. Daarna heb ik een bewustwording doorgemaakt waardoor mijn hele visie op mijn omgeving en wereld en ook op mijzelf zich veranderde. Na deze verandering ben ik gekomen tot de Orde, dat wil zeggen als lid, als medebroeder van de Orde en ik heb daarin nog wederom veel geleerd. Ik ben gelijktijdig begonnen met het werk van de Orde uit te dragen op de wereld, in het begin hoofdzakelijk inspirerend en geleidend, de laatste jaren ook sprekend. Ik geloof dat ik u hiermee mijn ontwikkeling tot dusverre heb geschetst. Ik kan er alleen bijvoegen dat ik hoop over niet al te lange tijd wederom een grotere bewustwording te beleven.

Vraag: Welke verklaring geeft u aan het feit dat het aardse leven van de één zo oneindig veel moeilijker verloopt dan dat van de ander?

Antwoord: Dat de ene mens zich heel anders tegenover de feiten plaatst dan de ander, dat de één dus uit het totaal van de op zijn weg liggende problemen moeilijkheden schept terwijl de ander ze tot verdienstelijkheden of verdiensten maakt. Wanneer u dat wilt vergelijken, dan vergelijkt u bv. dus Nero met Edison – daar heeft u twee aardige figuren - de één, geschapen met alle mogelijkheden zonder moeilijkheden, brengt zichzelf tot op de grens van waanzin, wordt tot een door angst gejaagde dictator, die zich verliest in allerhande slemppartijen, de ander, beginnend met zeer weinig waarden, probeert langzaam maar zeker hieruit iets te produceren wat voor hem van belang is, ontwikkelt zich daardoor uiteindelijk tot één van de grootste uitvinders van uw tijd. Redelijk gezien zouden dus op de weg van Nero minder moeilijkheden hebben moeten liggen dan op die van Edison, echter praktisch gezien blijkt dat

de moeilijkheden voor Nero veel groter waren dan voor Edison, omdat Nero ze niet aankon, Edison wel. Hieruit kunnen we de conclusie trekken dat de moeilijkheden in het aardse leven afhankelijk zijn van de ontwikkeling van de persoon zelf en de wijze waarop hij zich tegenover de problemen in zijn leven weet te plaatsen. Dit is dus terug te voeren tot een geestelijke ontwikkeling die reeds aanwezig was voordat men in de stof incarneerde plus eventueel - wanneer we het heel fijn willen nemen - de erfelijke eigenschappen van het voertuig, wat men zich voor deze incarnatie heeft uitgezocht. Voldoende voor ?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: U zult mij zeer verplichten door een antwoord op de volgende vragen: 1e: In zijn boek "Jesus in leaven on Earth"(parabel; Red.) komt de schrijver M. Hay Khwaja Nazir Ahmad tot de slotsom dat Jezus niet aan het kruis is gestorven, doch na zijn kruisiging in Afghanistan en Kasjmir heeft geleefd en in 109 na Chr. daar is overleden en begraven, evenals zijn moeder. Zijn tweelingbroeder H. Judas Thomas heeft die streken bezocht en was bij de begrafenis van Jezus tegenwoordig. In hoeverre is de bovengenoemde conclusie juist?

Antwoord: Zover de mij bekende feiten reiken is zij onjuist en is zij de Islamitische weergave van Jezus' leven na de kruisdood. Ik zou daar verder bij willen voegen dat inderdaad in deze streken een man heeft geleefd die een prediking volbracht die aan de Christelijke gelijk was, hij was niet identiek met Jezus de Nazarener. Ik zou hier verder aan toe willen voegen dat vele andere sagen en legenden bestaan daaromtrent en dat deze over het algemeen op een tamelijk wankele basis berusten. M.i. en afgaande op datgene wat ik kan nagaan en gevonden heb in historie en tijd, ben ik ervan overtuigd dat Jezus inderdaad de kruisdood gestorven is en inderdaad verheerlijkt uit de toestand van de kruisdood herrezen is om nog langere tijd op aarde te vertoeven. Zover de mij bekende feiten reiken, keert Jezus nog op sommige punten op aarde bij bepaalde gelegenheden terug in stoffelijke maar verheerlijkte vorm. Voldoende?

Reactie: Dank u.

Vraag: Zijn de bezoekers van uw vergaderingen beschermd tegen ongewenste elementen en invloeden gedurende de bijeenkomsten?

Antwoord: Dit is een zeer moeilijke vraag, maar ik kan erop antwoorden zover dat in onze macht ligt, ja. D.w.z. wanneer degenen die hier aanwezig zijn, zichzelf richten tot het goede werk en zich concentreren op onze bezigheden, dan zijn zij volledig maar ook volledig beschermd tegen elke kwade invloed. Wanneer zij zich echter laten afleiden door minder goede gedachten, zelf kwade krachten nabij roepen, is het ons in sommige gevallen niet mogelijk een totale inwerking te verhinderen. Wij zullen dan toch nog alles doen om een werkelijk ernstig verschijnsel terug te dringen en tot nog toe is ons dat altijd gelukt.

Ik kan niet met zekerheid zeggen dat het ons ten allen tijde gelukken kan, omdat ik niet weet in welke omstandigheden soms een mens deze bijeenkomst eens zal bezoeken. Ik durf echter wel te zeggen dat, voor zover het op het ogenblik geldend is, de bescherming inderdaad nog volledig van kracht geacht kan worden. Voldoende?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: U heeft eens verteld, dat de Orde bij u bestaat uit een 600 persoonlijkheden.

Hoe komt het dat dit aantal zo beperkt is, ondanks dat ze, volgens uw opgave reeds zo lang bestaat?

Antwoord: Hoe komt het dat in de parlementaire instellingen van Nederland op het ogenblik slechts 150 leden zijn? Wanneer wij spreken over onze Orde, dan spreken wij over de persoonlijkheden die actief deel daarin nemen. Zij kunnen in veel gevallen richtend zijn voor de bezigheden van anderen die niet onmiddellijk tot de groep behoren maar daarmee sympathiseren. Echter tot de Orde behoren, betekent bepaalde verplichtingen op u nemen, die kan niet een ieder volbrengen. Degenen die in de geest ons helpen, behoren ongeveer tot onze Orde zoals u op aarde. Wij noemen dit echter van onze kant uit geen leden, omdat ze niet actief zijn. We zouden ze eerder moeten noemen een soort sympathiserenden of donateurs. Voldoende?

Reactie: Ja, dank u wel, vriend.

Vraag: Omdat u in uw sferen geen woorden nodig hebt om elkaar te verstaan, bestaat er bij u geen onbegrip, dus geen verlatenheid, nietwaar? U staat naar mijn mening

altijd open tegenover elkaar. Mag ik van u weten welke eigenschappen, kennis en gaven een intelligentie moet hebben om in uw Orde te mogen worden opgenomen?

Antwoord: Kennis is niet noodzakelijk. Eigenschappen die noodzakelijk zijn: zelfverloochening, desnoods zelfs volledige zelfopoffering, aanwending van alle krachten voor een goed doel en het aanvaarden van de leiding en het onderricht van diegenen die als hoofd van de Orde door ons erkend worden. Dit houdt dus in, dat praktisch elke geest in elke sfeer deel kan hebben aan het werk van onze Orde. Wanneer men echter wordt gekozen tot de reëel werkende leden, die op aarde en in de sferen als speciale vertegenwoordigers optreden van de Orde, moet men bovendien kunnen bewijzen een zekere geestelijke vooruitgang, moet men kunnen bewijzen dat men in staat is ook anderen licht te brengen, want wij staan niet zo gemakkelijk en open tegenover elkaar als vragensteller aanneemt, omdat door een groot verschil van bewustzijns-wereld en dus ook van beeldoverbrenging, toch nog misverstanden kunnen optreden.

Degene die dus optreedt, handelend namens de Orde, moet in staat zijn de beweegredenen en handelingen van een groot aantal verschillende graden en sferen te begrijpen en hierop op redelijke, volgens de Orde juiste wijze, te reageren. Dit houdt dus niet in een grote kennis, maar wel een groot begripsvermogen en een betrekkelijk diepgaand inzicht in datgene wat men op aarde noemt "wijsheid". Voldoende?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Zou u ons willen vertellen over ons karakter in hoeverre dit vaststaat en onveranderlijk is. Zou u ons ook iets kunnen vertellen over onze levensloop, of deze bepaald is of afhankelijk van het toeval?

Antwoord: Ik geloof dat er eigenlijk geen toeval bestaat in de zin van het woord. U heeft een karakter, dit karakter wordt op aarde bepaald grotendeels door stoffelijke factoren. De kwestie van de interne afscheidingen is mede voor uw stemmingen en reacties verantwoordelijk.

Dit wil dus zeggen dat een bepaald karakter in hoofdzaak een lichamelijke eigenschap is en het lichamen karakter sterk kan verschillen van geestelijk inzicht, willen en wensen. Wanneer nu de wil van de geest superieur kan worden boven de stof en komen tot een beheersing van de eigenschappen in het lichaam die als niet juist worden erkend, spreken wij van een verandering van karakter. Dit is echter niet waar: het karakter is permanent en werd vastgelegd in de kerndelen van de cellen reeds bij de bevruchting. Dus het karakter verandert niet, maar het kan beheerst worden en omgebogen in een bepaalde richting, d.w.z. de uitingen daarvan richten zich op het goede en het kwade, zoals de mensen dit dan zien.

Hier zit meteen aan verbonden het feit dat de levensloop enigszins voorbepaald is door de z.g. erfelijke eigenschappen, want wat in het begin althans, tot een geestelijk voldoende peil is bereikt, zal voor het lichaam met zijn reacties, met al zijn drijfveren, hartstochten etc. bepalend zijn voor de wijze waarop men leeft binnen een bepaalde omgeving, bepaalt ook tevens wat er gebeurt, de gebeurtenissen. In dit geval ligt dus de levensloop vast, maar die levensloop ligt slechts vast zolang als het karakter onveranderd wordt gehandhaafd en geen werkelijke geestelijke bewustwording plaatsvindt.

Op het moment dat men begint met een geestelijke bewustwording en zich richt op een andere wijze, verandert het totale van de z.g. lotslijn. Men komt dan dus als het ware in een ander spoor. Vergelijking: een groot emplacement van de spoorwegen, waarop men, door de richting van één wissel te veranderen en dus daadwerkelijk een andere richting in te slaan, een geheel andere bestemming kan bereiken. Zeer eenvoudig en plastisch als volgt voor te stellen: de lotslijn kan worden gezien als het leven van begin tot einde, een rechte lijn. Op elk willekeurig moment kan ik komen tot geestelijke bewustwording, waardoor ik de richting van deze lijn verander. Dan draait ook de andere kant mee, heden en verleden krijgen een andere basis. Draaipunt is het moment waarop de bewustwording kwam en tot een daadwerkelijk ander leven werd overgegaan. Is dat voldoende duidelijk? Als u vindt dat de vraag niet voldoende duidelijk beantwoord is, kunt u dat kenbaar maken.

Reactie: Leiding. Niemand antwoordt.

Antwoord: Dan zal het wel in orde zijn.

Vraag: Ontmoeting met een menselijk wezen uit een andere wereld.

In de "Wereldkroniek" van zaterdag 10 juli staat een artikel over vliegende schotels.

In Z-Amerika is een Adamski die er studie van maakt en er één heeft zien neerkomen. Daaruit kwam een jonge man, leeftijd ongeveer 28 jaar met lange haren en goed normaal van vormen. Bewuste onderzoeker heeft contact met hem gehad en er werd

beweerd dat hij van planeet Venus kwam. Ook is daar een boek van verkrijgbaar. Is dat werkelijkheid of fantasie?

Antwoord: Ten opzichte van de vorm kan hier van geen werkelijkheid sprake zijn, hier kan hoogstens sprake zijn van een suggestie, desnoods een hypnotisch opgelegd beeld.

Wat betreft het bestaan van levende wezens op Venus: inderdaad waar, wat betreft het bestaan van levende wezens op Mars: inderdaad, wat betreft het bestaan van vliegende schotels in de beschreven vorm: niet waar, niet meer gebruikelijk. Wat thans als vliegende schotels geldt, is in hoofdzaak een op aarde vervaardigd product. Echter er bestaan verschillende ruimtevoertuigen van sferoïde vorm (ellips-bolvormig; Red.), die inderdaad soms onder omstandigheden, een bepaalde gezichtshoek, een schotel kunnen gelijken. Wanneer echter bij het neerdalen over een schotel wordt gesproken, dan kom ik tot de conclusie dat hier geen sprake is van een reëel contact en er ten hoogste sprake kan zijn van een gedachtecontact of sterk telepathisch contact. Gezien wat wij weten over de bewoners van andere werelden, is dit zeker niet onmogelijk. Voldoende voor u?

Reactie: Dank u.

Vraag: De eerste spreker had het over de buitenaardse geesten die al op enige plaatsen hier op aarde hun werk doen. In verband daarmee sprak hij over een zenuwspanning.

Wat bedoelt hij daarmee en hoe is het verband daartussen?

Antwoord: Zeer moeilijk om het u in het kort uit te leggen, ik zal trachten om het toch te doen. De normale reacties van de mens, de zenuwen, zijn uitdrukbaar als een veld, een veld waarbinnen micro-elektrische reacties plaatsvinden via een bio-statisch systeem. Hierdoor ontstaat dus een voortdurende uitwisseling van krachten. Wanneer de kracht van de cel verhoogd wordt, ontstaat een zenuwspanning, wanneer er een tekort ontstaat, ontstaat een zenuwoverspanning, waar de doorslagkracht van de nog resterende elektrische kracht plus het samenvallen van het veld, aanleiding geeft tot onjuiste reacties en verschijnselen.

Wanneer wij spreken over geesten - let wel, dus niet over persoonlijkheden van andere planeten - maar over geesten uit andere sferen, die buiten de aarde leven dus en buiten de aardse sferen bestaande, van groot bewustzijn. Wanneer deze op aarde komen, dan voegen zij aan het op aarde bestaande veld, dat op het ogenblik zelf reeds verstoord is, hun eigen invloed toe. Deze invloed resulteert in een veldverandering en bovendien een verandering van de afscheiding van stof - het is een bepaalde radioactieve emanatie zullen we maar zeggen om het kort te houden - die voor de lading van de menselijke levenskracht in het lichaam aansprakelijk is. Deze verandering geeft aanleiding tot een omstelling in het zenuwstelsel, welke op het ogenblik zich uit veelal door een overprikkeling, bij sommigen door uitputting, bij anderen door een te grote vitaliteit, die in de heersende omstandigheden geen voldoende uitweg kan vinden. Voldoende duidelijk?

Reactie: Dank u wel, vriend.

Vraag: Hoe denkt u dat een "Christelijke maatschappij" tot stand kan komen in deze tijd?

Antwoord: Een werkelijk Christelijke maatschappij kan alleen daar bestaan waar elk van de leden van de maatschappij besluit, om zonder kritiek en zonder vrijheidsbeperking van de andere leden van de gemeenschap, de gemeenschap en de leden van de gemeenschap zo goed mogelijk te dienen in de zin van het Christendom. Dit houdt in dat geen Christelijke maatschappij of samenleving te creëren is door enigerlei kerkelijke instelling.

Een kerkelijke instelling n.l. zou de Christelijke samenleving decreteren. Een decreet echter is een betrekkelijk ledig iets, dat eerst vervuld of gevuld kan worden, wanneer een persoonlijk beleven van de massa het decreet ondergaande, hieraan werkelijke grondslag en basis biedt. M.i. kan dat nooit het geval zijn. Wat betreft de kwestie van machtswil van het Rooms-katholicisme (voorkomende in de uitvoerige toelichting bij de vraag, die wij met het oog op de beschikbare ruimte niet konden opnemen) is dit volledig in overeenstemming met de leerstelling van het Rooms-katholicisme. Een Rooms-katholicisme dat zou samengaan met andere Christelijke groeperingen in volledig overleg, zou verloochenen de eigen stelling dat zij de alleen enig ware moederkerk is en de enig ware Christelijke kerk. Dit zou dus betekenen een koehandel met de eigen waarde van het katholicisme. Als zodanig kan ik volledig billijken dat men in deze Rooms-katholieke kerk niet over wil gaan tot overleg of samenwerking op religieus peil. Ik geloof niet dat één van de leden van deze kerken het recht heeft, noch de macht bezit om normale samenwerking van mensen onderling te belemmeren. Indien ze dat

immers doen, verklaren zij zich tot Farizeeën die voorbijgaan, terwijl misschien de Samaritaan als een waar Christen helpt. Ik geloof dat dit duidelijk genoeg is.

Vraag: Leiding. Dan heb ik hier mijn laatste vraag, en dat is mijn eerste verzoek geweest. Ach, u weet het al, nietwaar?

Antwoord: Inderdaad, ja. De kwestie van geestelijke bewustwording op uw aarde is een betrekkelijk complexe geschiedenis die slechts gebaseerd kan worden op een kennis van reële, materiële feiten. Wanneer u ons hoort spreken en u merkt dat wij zo vaak de nadruk leggen op zuiver stoffelijke gebeurtenissen en ontwikkelingen, dan gebeurt dit omdat slechts daardoor op den duur het ons mogelijk zal zijn u een beeld te geven van de geestelijke omwenteling hier op aarde. De huidige omstandigheden brengen de mensen tot een voortdurende onzekerheid. En, zoals daar zojuist werd opgemerkt in gesteld onderwerp, inderdaad, in de nood leert de mens bidden. D.w.z. waar de stoffelijke eigen daadkracht niet uitreikt tot het bereiken van een goed resultaat, krijgen wij te maken met het zoeken naar andere Kracht van hoger gehalte. Dit brengt met zich mee een afhankelijkheid van de hogere Krachten, op zekere momenten afgewisseld door vlagen van daadkracht. Dit is op het ogenblik op de wereld reeds aanwezig, en wij zien hoe esoterische beschouwingen onmiddellijk afwisselen met economische en politieke handelingen. Dit geldt ook voor de grote regeringen, het geldt voor de gehele massa in doorsnee eveneens. Als resultaat zien wij een zich wenden tot het esoterische meer en meer optreden. Dit gaat niet, zoals u misschien denkt, in een zuiver zoeken naar spiritisme of spirituele waarheid, maar gaat door tot het denken over wetten en omstandigheden die liggen buiten het normale menselijke bereik.

Geestelijk gezien zal de mens dus als resultaat hiervan meer en meer zich gewennen om te leven in een dubbele wereld en niet slechts in een materiële wereld.

De dood van het materialisme wordt gepredikt door het materialisme zelf. Dit is op het ogenblik de grootste ontwikkeling. Er zijn veel krachten aanwezig, die aan het verlangen tot geestelijke stijging leiding geven. Wijzelf rekenen ons zeer bescheiden onder de beginnelingen die meehelpen dit werk te richten. Op den duur zullen de mensen leren het leven te beschouwen van twee kanten uit n.l. allereerst een zekere stoffelijke welvaart die noodzakelijk is, maar ten tweede - en zeer belangrijk - dat die nooit correct, juist, prettig of gelukbrengend kan zijn, zonder dat een gelijktijdig daarmee samengaande geestelijke ontwikkeling plaatsvindt.

De geestelijke ontwikkeling moet meer en meer in de plaats treden van het stoffelijk verlangen. Op het ogenblik echter benaderen wij een evenwichtstoestand waarbij stoffelijk en geestelijk vrijwel parallel lopen. Uit deze ontwikkeling kan verwacht worden een langzame, maar onophoudelijke verandering van zowel geestelijke als economische structuur op deze aarde. Het betekent een verandering binnen bepaalde religieuze genootschappen, het betekent een grote verandering in zienswijzen in bepaalde gedachtescholen, het betekent echter ook tevens een verandering van politieke handelingen, economische praktijken etc.

De ontwikkeling is op het ogenblik in haar volle ontstaan en zal waarschijnlijk over enkele jaren volledig zich ontplooiën, daarna zult u een lange tijd krijgen waar geestelijke waarden en materialisme samen blijven gaan. Eerst wanneer dit overwonnen is, zullen wij een volledig zoeken naar de geest krijgen. De verwaarlozing van de materie zal dan leiden tot een herwaardering van het materiële bestaan en we krijgen dan een eenheid waarbij "stof en geest" niet meer worden gescheiden maar gezamenlijk worden uitgedrukt. Om dit tot stand te brengen werken op het ogenblik zeer velen in de stof en in de geest verkerende broeders onder de mensheid en trachten hen langs de meest verschillende wegen te leiden tot het besef: wij hebben nodig een geestelijke kracht, een geestelijke bewustwording, willen wij stoffelijk of geestelijk ooit iets bereiken. Wij mogen niet vrezen, niets, ook niet de dood, want in alle waarden zullen wij steeds onszelf blijven en zo kunnen behouden datgene wat wij als werkelijke levenswaarheid hebben. Is dat voldoende voor u?

Reactie: Ik dank u.

Ik kan er alleen nog aan toevoegen dat bewuste ontwikkelingen in de komende weken waarschijnlijk voor de eerste keer behandeld zullen worden en de tweede keer behandeld zullen worden, wanneer we wat verder in het seizoen zijn, dus wanneer u wat minder vakantie en zon in het hoofd heeft en wat meer tijd om u weer te wenden tot de bezonkenheid van een bijeenkomst zoals deze.

Ik dank u verder voor uw aandacht en ik geef het woord over aan "Het Schone Woord" voor een einde van deze avond. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

"Het Schone Woord" van vrijdag 18 Juni 1954.

Goedenavond vrienden.

Wij gaan dan deze bijeenkomst weer besluiten met "Het Schone Woord". Mag ik van u vijf onderwerpen in één woord uitgedrukt, waarop wij de eindthese kunnen opbouwen?

Reactie: Troost - Moed - Verdraagzaamheid - Zelfkennis - Vastberadenheid.

Spreker: Wanneer wij met zelfkennis en vastberadenheid trachten, zonder de moed te verliezen, onszelf te verbeteren, zullen wij bereiken het bewustzijn: dat de wereld gaat volgens Gods Wet en deze troost zal ons tot Licht worden.

Ik strijd met de wereld;
De wereld strijdt met zichzelf
En niemand weet waarom gaat toch die strijd.
Ze gaat voort en de wereld
Gaat voort met sterven,
En toch duurt 't leven een eeuwigheid.
Hoe kan 'k in zelfzucht mijn krachten behouden
Zonder in zelftucht te werken
Met moed aan het bouwen
In mijzelf van tempels van vertrouwen,
Opdat, geboren uit geestelijke moed
Mij komt het bewustzijn,
De kennis van 't zelf
En eindelijk het raadsel
Van het zijn wordt ontdaan
Van de sluiers, die altijd weer,
Weven de webben,
Tussen de waarheid en de zoekende gaan.
Ik zoek naar wat vreugde
Ik zoek naar wat mildering van al mijn leed,
Terwijl ik toch God, de Kracht van 't zijnde
Als Bron van het wezen steeds in mij weet.
Waarom dan dit vragen,
Waarom dan dit strijden?
Heb ik misschien dan geen moed genoeg?
Kan ik niet gaan en durf ik niet lijden,
Geleid door de kracht die mij eenmaal droeg
In het aanzijn van den Schepper,
Durf ik niet gaan
Tot Hem die mij geschapen heeft,
Kan ik niet vertroosting putten
Uit al wat is en al wat leeft.
Leer ik niet mijzelf kennen
Uit alle wegen die ik ga?
Laat ik dan toch de waarheid weten,
Begrijpen hoe dicht tot m'n God ik reeds sta,
Laat mij het leed en de strijd vergeten
Vergeten de bitterheid, verlatenheid,
Moedig aanvaarden de laatste tochten
Die leiden door sferen der eeuwigheid.

Want eens zal het licht
Mij zijn een vertroosting,
Onthuld zal mij zijn het wonder bestaan,
Dan zal ik weten waarom ik zo strijdend
De weg van het leven heb moeten gaan.
De stem fluistert woorden
En zachte akkoorden
Waaien soms aan uit 't oneindige Al
Begrijpen zal wat zij zegt:
Dat ik in Hem opgenomen wezen zal.
En dan, zonder haat, zonder leed, zonder lijden
Ben ik deel van de grote Eeuwigheid
En ik wil moedig strijden
Zolang ik moet staan nog alleen,
Opdat ik voorbereid
Die poorten eens kan binnengaan,
Wetend dat ik met recht kan zeggen:
Ik heb des levens proef doorstaan.

En daarmee dank ik u voor uw aandacht. Ik wens u een goedenavond, gezegende nachtrust en geef het medium vrij.